

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 21 ods. 2a Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovou republikou Nemecko a Francúzskou republikou o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach⁽¹⁾, [omissis] v spojení s článkom 47 prvým odsekom Charty základných práv Európskej únie [omissis] vykladať v tom zmysle, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo zamietnuté udelenie dlhodobého víza a ktorý nemôže uplatniť právo voľne sa pohybovať na území ostatných členských štátov vyplývajúce z článku 21 ods. 1 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, musí mať zaručené právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mím. vyd. 19/002, s. 9.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Gdańsku (Poľsko) 16. januára 2020 – I.W., R.W./Bankowi BPH S.A.

(Vec C-19/20)

(2020/C 191/04)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: I.W., R.W.

Žalovaná: Bank BPH S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 1 a 2 v spojení s článkom 4 ods. 1 v spojení s článkom 6 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd je povinný konštatovať nekalý charakter (podľa článku 3 ods. 1 smernice) podmienky spotrebiteľskej zmluvy, aj keď v čase rozhodnutia súdu strany zmenili obsah zmluvy formou dodatku, takže podmienka bola zmenená tak, že nemá nekalý charakter a konštatovanie nekalej povahy podmienky v jej pôvodnom znení môže mať za následok neplatnosť (zrušenie) celej zmluvy?
2. Má sa článok 6 ods. 1 v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 druhou vetou a článkom 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mím. vyd. 15/002, s. 288) vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd môže konštatovať nekalý charakter len niektorých prvkov zmluvnej podmienky týkajúcej sa výmenného kurzu stanoveného bankou pre cudziu menu, na ktorú sa indexuje poskytnutý spotrebiteľský úver (ako vo veci samej), teda odstránení jednostranne a nejasným spôsobom dohodnutú maržu banky, ktorá je zložkou výmenného kurzu, a ponechá jednoznačné ustanovenie, ktoré odkazuje na stredný kurz Poľskej národnej banky, čo nevyžaduje nahradenie odstráneného obsahu akýmkoľvek právnym ustanovením,... čo bude viesť k navráteniu skutočnej rovnováhy medzi spotrebiteľom a predajcu alebo dodávateľom, hoci sa zmení podstata ustanovenia týkajúceho sa splnenia záväzku spotrebiteľom spôsobom, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší?
3. Má sa článok 6 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mím. vyd. 15/002, s. 288) vykladať v tom zmysle, že aj v situácii, keď vnútroštátny zákonodarca stanoví prostriedky na predchádzanie ďalšiemu používaniu takých nekalých podmienok v zmluvách, ako vo veci samej, prostredníctvom prijatia predpisov, ktoré bankám ukládajú povinnosť uviesť konkrétne spôsoby a lehoty na určenie výmenného kurzu, na základe ktorého sa vypočítava najmä výška úveru, splátky istiny a úrokov, ako aj spôsoby prepočtu na menu, v ktorej je úver poskytnutý alebo splatený, verejný záujem bráni konštatovaniu nekalosti len niektorých prvkov zmluvnej podmienky spôsobom opísaným v druhej otázke?

4. Má sa neplatnosť zmluvy uvedená v článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288), ktorá vyplýva z vylúčenia nekalých zmluvných podmienok uvedených v článku 2 písm. a) v spojení s článkom 3 smernice vykladať v tom zmysle, že je sankciou, ktorá môže nastať ako výsledok konštitutívneho rozhodnutia súdu vydaného na výslovnú žiadosť spotrebiteľa s účinkami od momentu uzavretia zmluvy, teda *ex tunc*, a nároky spotrebiteľa a predajcu alebo dodávateľa na vrátenie sú vymáhateľné súčasne s právoplatnosťou rozsudku?
5. Má sa článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288) v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie z 30. marca 2010 (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 389) vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladá povinnosť informovať spotrebiteľa, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti zmluvy z dôvodu odstránenia nekalých podmienok, o právnych dôsledkoch tohto rozhodnutia, vrátane nárokov zo strany predajcu alebo dodávateľa (banka) na vrátenie, aj keď neboli uplatnené v predmetnom konaní, ako aj o tých, ktorých platnosť nie je jasne určená, aj keď je spotrebiteľ zastúpený právnym zástupcom?

(¹) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Köln (Nemecko) 23. januára 2020 – Biofa AG/Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

(Vec C-29/20)

(2020/C 191/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Biofa AG

Žalovaná: Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

Prejudiciálna otázka

Je schválením látky ako účinnej látky vykonávacím nariadením podľa článku 9 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 528/2012 (¹) pre súdne konanie v členskom štáte záväzne stanovené, že látka, ktorá je predmetom schválenia, je určená na to, aby v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia pôsobila spôsobom, ktorý nie je len fyzikálnym alebo mechanickým pôsobením alebo prináleží súdu členského štátu, ktorý má vo veci rozhodnúť, urobiť skutkové zistenia, či sú splnené podmienky článku 3 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 528/2012, a to aj po vydaní vykonávacieho nariadenia?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 528/2012 z 22. mája 2012 o sprístupňovaní biocídnych výrobkov na trhu a ich používaní, Ú. v. EÚ L 167, 2012, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 29. januára 2020 – E/Finanzamt N

(Vec C-45/20)

(2020/C 191/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof